

Діємо проти насильства: важливо знати кожному

Насильство в родині - наразі одна з найбільш розповсюджених форм порушень прав людини у сучасному суспільстві. Особливим його аспектом є насильство щодо жінок в Україні: хоча віднедавна ця тема вже не є табу в наших реаліях, та все ж для більшості домашнє насильство - це все ще особиста справа кожного. До того ж розповсюджена думка, що жертви іноді самі провокують насильство щодо себе. У зв'язку з цим та останнім дослідженням 67% українських жінок зазнали насильства і лише 17% з них знали, куди можна звернутися у разі його здійснення за допомогою. Низька інформаційна обізнаність щодо прав людини серед жінок, поширення ґендерних стереотипів та замовчування проблеми в соціумі стають провокаторами такої ситуації.

Отож заради привернення уваги до проблем домашнього насильства, висвітлення та покарання насильницьких дій, зокрема насилля стосовно жінок, яке чинять переважно чоловіки, маючи на меті попередження таких проявів, ми повинні знати і пам'ятати:

1. З 2018 року в Україні діє Закон № 2229-VIII від 07.12.2017 р. «Про запобігання та протидію домашньому насильству», який визначає організаційно-правові засади запобігання та протидії домашньому насильству.
2. Згідно п. 4 ст. 4 цього Закону «звичаї, релігійні переконання, віросповідання, традиції не можуть розглядатися як виправдання будь-яких форм домашнього насильства або бути підставою для звільнення кривдника від відповідальності».
3. Домашнє насильство - це не тільки фізичний вплив і не тільки між подружжям. Домашнє насильство - це діяння (дія або бездіяльність) фізичного, сексуального, психологічного або економічного насильства, що вчиняються в сім'ї чи в межах проживання або між родичами, або між колишнім чи теперішнім подружжям, або іншими особами, які спільно проживають/проживали однією сім'єю.
4. До фізичного насильства мають стосунок: ляпаси, стусани, штовхання, щипання, шмагання, кусання, незаконне позбавлення волі, нанесення побоїв, мордування, заподіяння тілесних ушкоджень, залишення в небезпеці, ненадання допомоги особі, яка перебуває в небезпечному для життя стані, чи заподіяння смерті.
5. До психологічного насильства належать: словесні образи, погрози, зокрема третіх осіб, приниження, переслідування, залякування, контроль у репродуктивній сфері тощо.
6. Економічне насильство - це умисне позбавлення житла, їжі, одягу, іншого майна, коштів чи документів, можливості користуватися ними, залишення без догляду чи піклування, заборона працювати, примушування до праці, заборона навчатися тощо.
7. До виявів сексуального насильства належать: примус до небажаних сексуальних контактів, абортів чи вагітності, зґвалтування, неприродні сексуальні стосунки, робота в порноіндустрії чи сексбізнесі тощо.
8. Домашнє насильство карається громадськими роботами на строк від 150 до 240 годин або арештом на строк до 6 місяців, або обмеженням волі на строк до 5 років, або позбавленням волі на строк до 2 років.
9. Є можливість обмежити перебування кривдників та постраждалих на одній території. До кривдників застосовуються терміновий заборонний припис (здійснюється поліцією та застосовується до кривдника не більше, ніж на 10 днів, полягає у обмеженні доступу кривдника до житлового приміщення, де проживає постраждала особа) і обмежувальний припис (застосовується судом після факту насильства, коли є доказова база, зокрема звернення до поліції або складений адмінпротокол, застосовується на більш тривалий термін).

Надаємо інформацію про те, куди ж звернутися людині, яка стала жертвою або свідком домашнього насилля:

- найперше, куди потрібно звернутися за допомогою – це поліція (Ви можете викликати поліцію за телефоном 102 або звернутися особисто до райвідділу та написати заяву);
- Національна гаряча лінія для осіб, які постраждали від домашнього насильства 15-47;
- місцеві державні адміністрації (у тому числі їх структурні підрозділи – органи соціального захисту населення, служби у справах дітей, органи управління освітою, органи охорони здоров'я тощо);
- виконавчі органи ОТГ, сільських, селищних, міських, рад;
- центри з надання безоплатної вторинної правової допомоги;
- суди;
- прокуратура.

Управління соціального захисту населення районної державної адміністрації